

bedømme deres Rentabilitet. I øvrigt vil jeg gerne overfor det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds advare imod paa Grundlag af et Skøn, som han eller jeg eller andre kan anlægge, at danne sig en bestemt Forestilling om, hvilke Baner der i saa Henseende bør foretrækkes for andre. Jeg har personlig i et Par Tilfælde oplevet, at Jernbaner, hvis Muligheder for at betale sig syntes mig næsten aldeles fortvivlede, fra første Færd af har kunnet bære deres Drift. Det er f. Eks. Tilfældet med flere Baner ovre i Vestjylland. Man skulde jo ikke tro det muligt, at f. Eks. en Jernbane fra Nørre Nebel til Tarm kunde have nogen som helst Mulighed for at betale sig. Jeg, som var der ovre, da den blev taget i Drift, var overmaade bekymret over Anlægget ved at se den Egn, gennem hvilken denne Jernbane løber, ved overhovedet at se de lokale Forhold, som syntes mig yderst uhyggelige, naar jeg tænkte paa de mange Penge, der var stukket i denne Bane. Hvad skete? Der skete det, at Banen fra første Færd af betalte sin Drift, fordi saadanne Egne i høj Grad har Brug for Transportmidler, endogsaa i langt højere Grad end frodige og velbebyggede Egne. Et andet Eksempel, som viser det modsatte, giver Lyngby—Vedbæk-Banen. Der er nok ikke nogen Bane, som ved sin Vedtagelse egentlig fremkaldte lysere Forhaabninger end netop denne Bane. Jeg tror oven i Købet, at man her paa Rigsdagen var stærkt betænkt paa at indsætte saadanne Bestemmelser, at man kunde være garderet imod, at her berigede nogle Kapitalister sig i en upassende Grad. Det er den første Jernbane, der har maattet opgive Ævred her i Landet. For mig er, tør jeg sige, det aldeles afgørende Synspunkt dette: Vil man paa Egnen bringe de Ofre, som er Rigsdagens Forudsætning? Naar man vil det, har jeg Tillid til, at vedkommende Jernbaneselskab er berettiget. Men derimod skal jeg naturligvis ikke bestride, at der et og andet Sted kan tages fejl. Er det ikke den Maade, hvorpaa man i det hele lærer at bære sig rigtigt ad, at der en Gang imellem sker en Fejl? Jeg skal altsaa ikke modsætte mig, at Antallet af de private Baner forøges til det Tal, som er ønsket her af Udvalget, men jeg kan for mit Vedkommende meget godt slutte mig til de Bemærkninger, som er fremsatte af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Døcker) med Tilslutning fra det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing). Jeg kan meget godt slutte mig til dette: Lad os bede Befolkningen om i hvert enkelt Tilfælde nøje at undersøge,

om den Trang nu ogsaa virkelig er til Stede, som skulde bevirke den paagældende Banes Bygning, lad os bede alle de ansvarlige Myndigheder paa Stedet om nøje at undersøge disse Forhold og ikke letsindigt at tegne det Tilskud, som er fornødent, for at Banen kan blive anlagt. Jeg kan fuldt ud slutte mig hertil; jeg har for øvrigt nogen Tillid til, at en saadan Ansvarsfølelse ogsaa vil vise sig at være til Stede. Jeg tror i øvrigt med det ærede 2det Medlem for 7de Kreds, at ogsaa en Del fremtidige Jernbaneplaner vil kunne bortfalde, muligvis endda enkelte af de Jernbaner, som vi her staar i Begreb med at vedtage, efter at der ved Loven om Mergelbaner er aabnet nye Muligheder paa dette Omraade, og jeg bekræfter de Udtalelser, jeg har fremsat overfor Udvalget, at det vil være mig magtpaaliggende, at denne Lov skal faa den videst mulige Rækkevidde.

I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey), at de Tal, det ærede Medlem opererede med, selvfølgelig er forkerte ligesom alle de Tal, vi i den Forbindelse opererer med. Ingen, heller ikke det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, kan sige det rigtige Tal her, og enten man gætter det ene eller det andet, er der ikke megen Sandsynlighed for, at man naar det rigtige, men efter min Overbevisning ligger der en ganske overordentlig stor Overdrivelse i hans Tal. Jeg tror ikke, at disse Jernbaner vil blive realiseret saa hurtigt, at de Tal, der er Tale om, vil komme til at passe. Desværre vil Forholdet være, at selv om man stod parat med Projekter over det hele, i alle Tilfælde, kunde ingen af disse Baner gennemføres i Øjeblikket, der vil for Tiden ikke kunne skaffes Sveller, Skinnemateriel eller Vognmateriel til nogen af disse Baner. Der er intet andet at gøre end at afvente Tidens Forløb og dermed dog ogsaa ganske sikkert betydeligt billigere Priser end dem, vi i Øjeblikket eventuelt skulde regne med.

Under Nr. 13 er der stillet et Ændringsforslag om, at Finansministeren bemyndiges til at optage Statslaan til Dækning af disse Udgifter i det Omfang, han anser det for nødvendigt. Jeg maa fremhæve, at det fra Regeringens Side ikke har været anset for fornødent, at dette Ændringsforslag blev stillet, og naar jeg tiltræder det, er det, fordi det fra det ærede Udvalgs Side er blevet gjort til Betingelse for Lovforslagets Vedtagelse. Naar Regeringen ikke har anset det for fornødent, at dette Ændringsforslag blev stillet, har det ikke været paa Grundlag af nogen Bedømmelse i Retning